

РЕШЕНИЕ

№ 3989

гр. София, 13.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **2095** по описа за **2013** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите срещу съдебно решение от 4.01.2013г. на СРС, НО, 15 състав по нахд № 1169/2012 г. с което е отменено изцяло НП № К-022660 от 23.11.2011г. на Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище С. към ГД „Контрол на пазара” при К. с което на [фирма] са наложени на осн. чл.83, ал.1 от ЗАНН и чл.87, ал.2 от Закона за туризма (Обн. ДВ. бр.56 от 7 Юни 2002г) „имуществена санкция” в размер на 500 лв. за нарушение на чл.30, ал.3 т.4 от ЗТ и „имуществена санкция” в размер на 1000 лв.за нарушение на чл.83 от ЗТ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт. Поддържа, че не са налице съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП, същите са издадени от компетентни длъжностни лица, АУАН е предявен и връчен на надлежно упълномощено лице, което е отказало да го подпише. Поддържа, че са видни датите на които се твърди, че са реализирани нарушенията. Сочи, че несъмнено било установено извършването на нарушенията. Моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да

бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли да се остави в сила решението на СРС. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на жалбата и отмяна на решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Шести касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка чл. 63 от ЗАНН и от надлежна страна.

Със съдебно решение от 4.01.2013г. на СРС, НО, 15 състав по нахд № 1169/2012 г. е отменено изцяло НП № К-022660 от 23.11.2011г. на Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище С. към ГД „Контрол на пазара” при К. с което на [фирма] са наложени на осн. чл.83, ал.1 от ЗАНН и чл.87, ал.2 от Закона за туризма (Обн. ДВ. бр.56 от 7 Юни 2002г) „имуществена санкция” в размер на 500 лв. за нарушение на чл.30, ал.3 т.4 от ЗТ и „имуществена санкция” в размер на 1000 лв.за нарушение на чл.83 от ЗТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Х., К., К. и Ж., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при издаване на атакуваното НП са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, засегнали правото на защита на жалбоподателя и обуславящи отмяна на НП.

Пред настоящата инстанция касаторът е представил Заповед № 1063ЛС от 30.09.2011г на Председателя на К. с която е определил, че АУАН се съставят от длъжностно лице от К. А. К. и Заповед № 936 от 4.10.2011г на Председателя на К. с която оправомощава Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище С. към ГД „Контрол на пазара” при К. да налага административни наказания и издава НП за нарушения на Закона за туризма. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Касаторът оспорва констатациите на съда за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство.

Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

При правилно установена фактическа обстановка, първоинстанционният съд е достигнал до погрешни правни изводи за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство. Пред касационната инстанция са представени доказателства за материална компетентност на актосъставителя, както и че НП е издадено от оправомощено от Председателя на К. длъжностно лице съгласно чл.87, ал.2 от ЗТ (Дв бр.56 от 2002г) които обаче, е следвало да бъдат изискани служебно от първоинстанционния съд. Съдът е изложил

доводи, че независимо, че не са представени от административния орган, то АУАН и НП страдат от пороци, обуславящи отмяна на НП, тоест липсата им не би променила изводите му за допуснати нарушения на административно-производствените правила. К. състав счита, че въпреки, че доказателства за компетентност са представени пред настоящата съдебна инстанция, СРС е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила, тъй като съдебното решение е постановено, без да бъдат събрани всички относими към спора и преценени в тяхната цялост доказателства.

На следващо място не биха могли да бъдат споделени изводите на първоинстанционния съд, че АУАН не е предявен на надлежно упълномощено от управителя на [фирма] лице. Видно от съдържанието на приложеното пълномощно Р. Н. е упълномощена да представлява дружеството пред К. за депозиране, вземане и подписване на документи за и от [фирма], в които права безспорно се включва и правото да получава и подписва АУАН. Именно в качеството си на надлежно упълномощено лице и в рамките на предоставената ѝ представителна власт Р.Н. е присъствала при съставянето на АУАН и той ѝ е бил предявен. Напълно основателни са наведените доводи в касационната жалба, че това дали пълномощникът е предал на упълномощителя документите засяга вътрешните отношения между тях и е ирелевантно, като не влияе върху редовността на процедурата за връчване.

Не се споделят и изводите, че липсват част от задължителните реквизити от съдържанието на чл.42 и чл.57, ал. 1 от ЗАНН, като в АУАН и в НП нямало посочване датите на извършване на нарушението. Датата на извършване на твърдяното нарушение по чл.30, ал.3 т.4 от ЗТ (ДВ бр.56 от 2002г) е 1.08.2011г, когато е сключен договора за организирано пътуване, и която е ясно посочена и в АУАН и в НП. Относно нарушението по чл.83 от ЗТ (ДВ бр.56 от 2002г) безспорно от представения КП от 3.10.2011г, който е част от фактическия състав на административно-наказателното производство се установява, че управителят на [фирма] или упълномощено от него лице е бил задължен да представи на 13.10.2011г посочените в КП документи. На 13.10.2011г е съставен КП № К-31688 който удостоверява представянето на документи. Обстоятелството дали са представени на контролните органи всички поискани документи или част от тях е относимо към преценка материалната законосъобразност на санкционния акт, което не е изследвано от първоинстанционния съд, поради приетото от него, че допуснатите съществени процесуални нарушения са достатъчни за отмяна на НП. Административното наказание е последица от неизпълнение на задължението на частноправния субект в публичното правоотношение, чието съдържание е правомощието на контролните органи по [чл. 64, ал. 2, т. 3 от ЗТ](#) (ДВ бр.56 от 2002г.) да изискват документи, данни... и насрещното задължение на държателя на тези документи... да ги предостави, като при преценка дали е нарушение на чл.83 от ЗТ (ДВ бр.56 от 2002г.) е необходимо да се изследва въпроса за субекта на нарушението с оглед формулираното изпълнително деяние и предвидената санкция.

При необсъждане от СРС материалната законосъобразност на НП(по същество не са формирани изводи относно осъществяването на признаците от състава на вменените нарушения) и несъгласието на настоящата инстанция за допуснати в хода на административно-наказателното производство съществени процесуални нарушения се препятства възможността касационният състав да осъществи контрол относно правилното приложение на закона от районния съд - чл. 348, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 1 от НПК, предвид на установената в чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН

двуинстанционност на делата, образувани по обжалвани НП. Поради това и обжалваното решение ще бъде отменено, а делото – върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС (чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК). При новото разглеждане на делото е длъжимо първоинстанционният съд да изложи мотиви за съответствието на санкционния акт с материалния закон.

Воден от горното, Административен съд - София-град, VI касационен състав, на основание чл. 221 ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК във връзка с чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 4.01.2013г. на СРС, НО, 15 състав по нахд № 1169/2012 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: